

פח:

עין משפט נר מצוה

כסוי הדם פרק ששי חולין

מסורת הש"ס

א ושיע י"ד סימן טו
ב ושיע י"ד סימן טו
ג ב ד מ"י סימן טו
ה ושיע י"ד סימן טו
ו ושיע י"ד סימן טו
ז ושיע י"ד סימן טו
ח ושיע י"ד סימן טו
ט ושיע י"ד סימן טו
י ושיע י"ד סימן טו
יא ושיע י"ד סימן טו
יב ושיע י"ד סימן טו
יג ושיע י"ד סימן טו
יד ושיע י"ד סימן טו
טו ושיע י"ד סימן טו
טז ושיע י"ד סימן טו
יז ושיע י"ד סימן טו
יח ושיע י"ד סימן טו
יט ושיע י"ד סימן טו
כ ושיע י"ד סימן טו
כא ושיע י"ד סימן טו
כב ושיע י"ד סימן טו
כג ושיע י"ד סימן טו
כד ושיע י"ד סימן טו
כה ושיע י"ד סימן טו
כו ושיע י"ד סימן טו
כז ושיע י"ד סימן טו
כח ושיע י"ד סימן טו
כט ושיע י"ד סימן טו
ל ושיע י"ד סימן טו
לא ושיע י"ד סימן טו
לב ושיע י"ד סימן טו
לג ושיע י"ד סימן טו
לד ושיע י"ד סימן טו
לה ושיע י"ד סימן טו
לו ושיע י"ד סימן טו
לז ושיע י"ד סימן טו
לח ושיע י"ד סימן טו
לט ושיע י"ד סימן טו
לך ושיע י"ד סימן טו
לם ושיע י"ד סימן טו
לנ ושיע י"ד סימן טו
לו ושיע י"ד סימן טו
לז ושיע י"ד סימן טו
לח ושיע י"ד סימן טו
לט ושיע י"ד סימן טו

שחיקת כלי מתכות וא"ת והא מגדל ממיס הוא דמן צפרק כל הנלמס (ע"י דף מג:). רבי יוסי אומר שזמן חורה לרוח אמרו לו אף היא נעשית וכל וכשל מתכות איירי דמיית עליה קרא דעגל וי"ל דכ"פ אין מגדל ממיס אלא שמועיל לנבל ור"ת מירך דע"י שרפה מגדל ממיס דהתם ע"י שרפה איירי דכל בעודה וזה תחלתה שרפה דומיא דעגל: **בלל הצריך לפרט** פי' בקונטרס לפי שיש לפרט הכלל נשני דרכים כמו בכלי או בדבר המהפך ובה הפרט ומפרטו וכן בסוף פרק שני דבבבבב (דף י"ט). מנא מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל כיצד קדש לי כל בכור יכול אפילו נקבה מ"ל וכו' אי וכו' יכול אפילו יאכה נקבה לפניו דהוה ליה בכור לזכרים מ"ל פטר רחם אי פטר רחם יכול אפילו אחר יואל דופן מ"ל בכור והשתא וכו' לאו פירוש הכלל הוא דכלל ופרט גמור הוא דכור כלל וכו' פטר ואין כלל אלא מה שפטר אחר פטר דפטר רחם הוא מפרט את הכלל שיש לפרט כלל לנמה לרדוף בכור לכל הולדות או בכור לרחמים א"ע"פ שאינו בכור לולדות כגון שיהא דרך רחם אחר יואל דופן או בכור לזכרים א"ע"פ שיהא נקבה לפניו דרך הרחם כגון הרחם כגון דלא היו בכור גיאה נקבה לפניו אלא שיהא בכור לזכרים ואלא דאית ליה תם בכור לזכר אחר לא הוה בכור עד שיהא בכור לכל הולדות מכ"מ צריך לפרט הוא דאי לאו פטר הוא אמרינן דלפיו יואל דופן חשיב בכור כיון דהוה בכור לולדות א"ע"ג דלא הוה בכור לרחמים ועוד גיאה לפרט דלאכי בכור ופטר רחם מרזויהו כלל ומרזויהו פטר דמרזויהו יריכי להדי וכלל אחד אחי מואל כלל הצריך לפרט ופטר הצריך לכלל של אחד סומם דבר אחד מפרט דבר אחד דכור משמע אפילו יואל דופן ופטר רחם משמע ליה ורבינו תם דופן דכור משמע ליה ורבינו תם מפרט דכור והתם חשבו כלל פטר גמור הכי וזין הכי וחתא פטרט למעוטי וכוהו נמי משמע בין כסוי כלי בין כסוי עפר נמה שיהא ופטרט משמע עפר דוקא ומה שחשבו צריך לפרט לאו כפיית כלי דהך נרייתא קאי אלא אחי דדרשין לעיל (דף כ:). מבעבר צריך שיתן עפר למעלה ולמעלה דמוכסוהו לא משמע מטה אלא למעלה והשום הכי חשיב ליה צריך לפרט ובבבבב

נמורת של חרשין דקה וסיד והרסית לבנה ומגופה שכתשן ת"ל וכוהו יכול שאני מרבה אף זבל הגם וחול הגם ושחיקת כלי מתכות ולבנה ומגופה שלא כתשן וקמה וסובין ומורסין ת"ל בעפר ומה ראות לרבות את אלו ולהוציא את אלו אחר שריבה הכתוב ומיעט מרבה אני את אלו שהן מין עפר ומוציא אני את אלו שאין מין עפר אימא וכוהו כלל עפר פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט עפר אין מירי אחריו לא אמר רב כרי משום דהוה כלל הצריך לפרט וכל כלל הצריך לפרט אין דנין אותו בכלל ופרט דבר רב נחמן בר רב חסדא אמר רב מכם אלא ארבע שזורעין או ומצמיח אחר רבא ב"האי בורבא א"ל רב נחמן בר יצחק לרבא מאי בורכתיה אנא אמרייה ניהליה ומהא מתניתא אמרייה ניהליה "היה מהלך במדבר ואין לו יואל לכתות שוחק דינו והב ומכסה היה מהלך במסינה ואין לו עפר לכתות שורף מליתו ומכסה בשלמא שורף מליתו ומכסה אשכחן אפר דאיירי עפר אלא דינו זהב מנלן אמר ר' יורא וי'ועפרות זהב לו תנו רבנן אין מבסין אלא בעפר דברי בית שמאי ובית הלל אומרים מ"מצינו אפר שקרוי עפר שנאמר ולקחו למטא מעפר שריפת [וגו'] ובית שמאי עפר שריפה איירי עפר סתמא לא איירי תנא הוסיפו עליהן השחור והבחול ונקרת פיסולין ויש אומרים אף הורניך יואמר רבא בשכר שאמר אברהם אבינו יואנבו עפר ואפר וכו' בניו לשתי מצות יואפר פרה ועפר סומה וליחשוב נמי עפר כסוי הדם התם הכשר מצוה איכא הנאה ליבא יואמר "רבא בשכר שאמר אברהם אבינו

רבינו גרשום
משום דהוה כלל הצריך לפרט כו' כלימר דאי לא כתב וכסוה בעפר מאי הוה למיכתב אי כתב ושחך את דמו בעפר לא ידעין מאי קאמר: השחור תמחין כבוין ונקרת פיסולין כלימר מי שחובב אבנים מנשר עפר אבנים דקה. הורניך והב:

תורה אור השלם

- מקום ספיר אבניה וצפרות וזב לז
- לוקחו למטא מעפר שריפת השחור ונתן עליו מים חיים אל כלי ככור י"ט י"ז
- וישן אבירום ויאמר הנה נא והוליתי לירב אל אדני ואנכי עפר ואפר: בראשית יח כ"ו

אע"י רש"י

אורפייטיס כעצ חבוב. וד"ר.

מוסף רש"י

בורבא. דבר שאינו הנין (בבבבב ב"ב) דבר הבני מן הלב. דמא לך הא שמועות י"ב' השחור. האתן של כשן השחור התקן מרזו בשן והפדום ע"י קליה. והבחול. סוף סכמתו כי הסימ עיניה (ב"ב וי"ג) והוא הגאה ליבא. ואין זה קולט כשר, אלא כלן יש הנאה בסומה לתם שלים יואל ירכה ממזים כישאל אס וזה הוה וחס נקבה ומיעט ורע ומטמל למ מעל ניה. ואפר פרה לשהין ולטית את ישראל מתמשה העגל (סו"ט י"ז).

כגון עפר וכיוצא בו ודי דיינין ליה בכלל ופרט היכה דכלל לא משמעט אלא נמד עניינא ומרבי מילי טובא והדר אתי פטר למעוטי כל מילי דכלל אכל הכא דמשמעט כלל צמתי ענייני צ' כסוין שאין דומים זה לזה כגון כסוי דבר שלם כגון כלי וכסוי דבר דק כגון עפר מו לא אתי פטרט אלא לפרושי כסוי קמא דלאו דבדר שלם הוא ולא למעוטי לגמרי: **כלל הצריך לפרט**. ללמוד כלל מן הפרט כדאמרי' ומ"ק דף כ"א. רביס לרדין לו תלמוד וצריך לו רבו (ב"מ דף ג"ג). ודוגמתו שנינו בבבבבב (דף י"ט). מכלל הצריך לפרט כיצד קדש לי כל בכור: יכול אפילו נקבה במשמע ת"ל וכו' אי וכו' יכול אפילו יאכה נקבה לפניו הוה ליה בכור לזכרים תלמוד לומר פטר רחם"ו הרי פטרט שהכלל צריך ללמוד הימנו: **אלא דכור שזורעין בו ומלמית**. למעוטי ארץ השחור. האי בורבא. אינו עיקר. לשון בור: **במדבר**. ארץ יבשה משמחת: **דינר והב**. לקמיה יליף ועפרות זהב: **שחיקת ארץ אבנים לא לא גרסינן**. משום. מעפר שריפת העטמא: **השחור**. פחמין כחשין: **נקרת פיסולין**. עפר שנקרין מן הרחיים: **הורניך**. אורפייטיס: **כנאה ליבא**. כמנוה וז' דבלאו כסוי נמי הוה משתרי בשר אכל כאפר פרה איכה הנאה שמתהוה טוממתו דאי לאו אפר אין לו טהרה עולמית. עפר סומה מטיל שלום בין איש לאשתו ונקתה וגורעה: **זע**. אס

אשכחן אפר דאיירי עפר. עפר שנקרין מן הרחיים: **הורניך**. אורפייטיס: **כנאה ליבא**. כמנוה וז' דבלאו כסוי נמי הוה משתרי בשר אכל כאפר פרה איכה הנאה שמתהוה טוממתו דאי לאו אפר אין לו טהרה עולמית. עפר סומה מטיל שלום בין איש לאשתו ונקתה וגורעה: **זע**. אס

א ושיע י"ד סימן טו
ב ושיע י"ד סימן טו
ג ב ד מ"י סימן טו
ה ושיע י"ד סימן טו
ו ושיע י"ד סימן טו
ז ושיע י"ד סימן טו
ח ושיע י"ד סימן טו
ט ושיע י"ד סימן טו
י ושיע י"ד סימן טו
יא ושיע י"ד סימן טו
יב ושיע י"ד סימן טו
יג ושיע י"ד סימן טו
יד ושיע י"ד סימן טו
טו ושיע י"ד סימן טו
טז ושיע י"ד סימן טו
יז ושיע י"ד סימן טו
יח ושיע י"ד סימן טו
יט ושיע י"ד סימן טו
כ ושיע י"ד סימן טו
כא ושיע י"ד סימן טו
כב ושיע י"ד סימן טו
כג ושיע י"ד סימן טו
כד ושיע י"ד סימן טו
כה ושיע י"ד סימן טו
כו ושיע י"ד סימן טו
כז ושיע י"ד סימן טו
כח ושיע י"ד סימן טו
כט ושיע י"ד סימן טו
ל ושיע י"ד סימן טו
לא ושיע י"ד סימן טו
לב ושיע י"ד סימן טו
לג ושיע י"ד סימן טו
לד ושיע י"ד סימן טו
לה ושיע י"ד סימן טו
לו ושיע י"ד סימן טו
לז ושיע י"ד סימן טו
לח ושיע י"ד סימן טו
לט ושיע י"ד סימן טו
לך ושיע י"ד סימן טו
לם ושיע י"ד סימן טו
לנ ושיע י"ד סימן טו
לו ושיע י"ד סימן טו
לז ושיע י"ד סימן טו
לח ושיע י"ד סימן טו
לט ושיע י"ד סימן טו